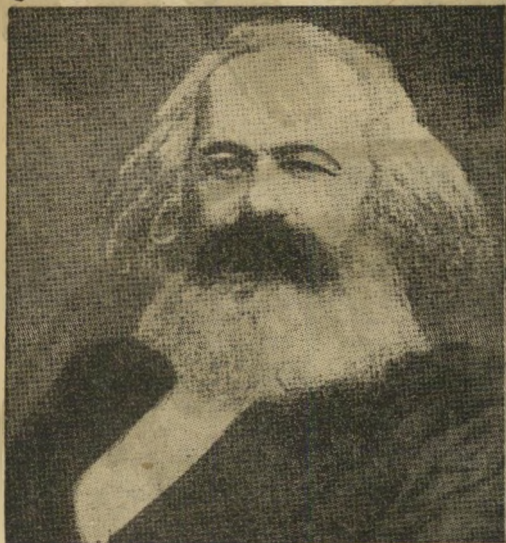

האם התנוון הקומוניזם?

היהודי מארכס בראשית התנועה
האם טענה הוא?

היהודי טרוצקי במחצית האחרונה
האם בנד טסאלין?

היהודי פיאדה בבית-הספר
האם זו תקופת ביניים?

הדיקטטורה הפרולטרית. גם הקומוניסטים עצמם אינם רואים בה הגשמת הקומוניזם. אלא אך שלב ביניים בדרך אליו.

השיטה הסטאלינית סתה מן הקומוניזם ההלכתי, ברצון או בהכרח מסיבות אובייקטיביות, בכמה שטחים. שליטי ברית המועצות כיום אינם היצרנים, הפרולטריון לפי הגדרת מארכס. השליטים למעשה הם חברי מנגנון פקרי דותי, סכני ומפלגתי, המניע את המכונה העצומה של המשק והמדינה הסובייטית. מנגנון זה הפך למעמד, המקיים רמת חיים גבוהה מזו של הפועל, שליט על אמצעי הייצור, אם כי הבעלות הפורמלית עליהם היא בידו הבדינה.

שיטת ברית-המועצות התכחנה להמית את הלאומנות הקיצונית, על ידי הזרקה מנות זעירות של תרבות לאומית. הם קיוו שהעצמים השונים יסתפקו בזה. אולם מאז ערב מלחמת העולם השנייה, התחיל תהליך של התגברות היצרנים הלאומניים, אשר השלטונות נכנעו לו מרצון או מאונס. היו מקרים בהם הוקרבו נאמני הקומוניזם הבינלאומי, כדי להעלות לשלטון קומוניסטים אחרים, המקובלים יותר על אוכלוסיה מקומית זו או אחרת. (לאחרונה: אנה פאוקר ברופניה; רודולף סלאנסקי בציכוסלובקיה).

שליטי ברית-המועצות דיכאו, כאמצעי לביצוע מדיניות זו או אחרת, את חופש הפרס, שהיה אחת המטרות העיקריות של הקומוניזם. המדינה הקומוניסטית לא הראתה כל נטיה להיעלם בהדרגה מעצמה, כפי שציפה מארכס. להיפך, המדינה התחזקה משנה לשנה, צימצמה יותר ויותר את זכויות הפרס. המשטרה ובתי-הסוהר לא נעלמו, אלא הפכו חלק בלתי נפרד של המשטר.

● **התורה הקומוניסטית, בהגשמתה ב- ברית-המועצות, היא גמישה ומשתנה לפי הצרכים, בהתאם למצב החיצוני.**

בתקופת מלחמת העולם השנייה, למשל, התברר כי הסיסמה: "הצילו את הקומוניזם", איננה מסוג הסיסמאות שאורחים רגילים מוכנים למות למען בשהיה-הקרב. שוב הוכנס לשימוש יומיומי בעתונות, בספרות, בתיאטרון, בקולנוע, ובמוסיקה המושג של אומה רוסית, התעמולה הסובייטית הרשמית פארה ורוממה גיבורים היסטוריים של רוסיה הטרנס-קומוניסטית, מהם ריאקציונרים מובהקים, מדכאי המונים ורודפי איכרים, כגון: איכני האיום, חמלניצקי, צורר-היהודים, ורבים אחרים.

המושג קוסמופוליס, אדם הרואה עצמו אזרח העולם, אינו מכיר במחיצות בין עם לעם, היה בעבר שיא הכבוד של האדם הקומוניסטי. קארל מארכס, היהודי הגרמני שחי בלונדון וחלם על אחתה אנושית, היה קוסמופוליס בה"א הידיעה. אולם במילון הסובייטי הפך הכינוי לשם-גנאי חמור, נדרף למרגל, חבלן, רוצח.

● **הגמישות המוחלטת של הקומוניזם איננה מאפשרת ניתוח אובייקטיבי של מטרות המשטר מן ההלכה המשמשת נר לרגליו.**

הקומוניזם דוגל בסיסמה, המטרה מקדשת את האמצעים. מצדיק בהחלט ויתור זמני גם על עקרונות קדושים, כדי להשיג את המטרה המקוהה עצמה. אין כמעט אפשרות להבדיל בין "סטיה טכסית" זו לבין ויתור מוחלט על הערכים העקרוניים, אשר למענו חוללה המהפכה הקומוניסטית עצמה. אבן-הנגף העיקרית על דרך התווה היא מושג "תקופת הביניים", השלב המבדיל בין תפיסת השלטון בידי המפלגה הקומוניסטית ועד להקמת משטר קומוניסטי אמיתי. אפשר להצדיק את כל סטיות הקומוניזם — עריצות המדינה, ביטול חופש הפרס, החיאת הלאומנות, הבדלי רמת-המחיה, ניצול מופרז של הפועל — בטענה כי אין זה אלא אמצעי הכרחי להעלת בסיס הקומוניזם העומד מול העולם הקפיטליסטי הוורמס להשמדו.

פוסלי המשטר הסובייטי מצביעים, לעומת זאת, על אורכה של "תקופת הביניים", על העובדה שההתפתחות אינה לקראת הגשמת העקרונות הקומוניסטיים של מארכס, אלא דוקא בכיוון ההפוך.

● **אדם ישר, הבורך כיום את ההבדל בין החזון הקומוניסטי הגדול, משחרר-האדם וישר בריהמחיצות-ההזעיות, ובין המציאות הקומוניסטית בעולם, יכול להסיק אחת משרוש המסקנות הבאות:**

התורה היתה מוטעית. המסקנות אשר מארכס ואנגלס הסיקו אותן מהנחותיהם, היו פסולות מבחינה מדעית ומעשית.

ברית-המועצות סתה זמנית מעקרונות קומוניסטיים מסויימים, כתוצאה מן ההתמודדות העולמית עם המשטר הרכושני, תחזור ותקיים את התורה ככתבה עם נצחונה הסופי של המהפכה הקומוניסטית בכל רחבי העולם.

ברית המועצות ויתרה לחלוטין על החזון הקומוניסטי. טסאלין מוליק שולל את העולם כולו, חיסל את הקומוניזם שנשען נכון כשלעצמו, מתכוון להקים בעזרת החייל הסובייטי קיסרות עולמית חדשה, לאומנית ונצלנית, שתעמיד בצל את כל הקיסריות אשר הקומוניזם יצא להשמדן. זו היתה דעתו של לאון טרוצקי, וזו כיום דעתם של המרשל טיטו והוגי-הדעות שלו, משה פיאדה.

● **מרבית המחנה החיצוני בארץ רגל במשך שני דורות ברעיון המארכסיזם. חלקו ראה בברית המועצות את התגשמותו האידאולוגית של רעיון זה.**

הכרה זו גברה, עם מלחמת-הגבורה של ברית המועצות בנאצים, שגרמה לגל הערצה בעולם כולו, ביחוד בתנועת הפועלים בארץ. הסיבות העיקריות שממשכו את הנוער העברי והציבור החלוצי לתורה זו, היו:

הקומוניזם הטיף לביטול קיומה של המדינה, לשבירת המחיצות בין עם לעם, בין גזע לגזע. הקומוניזם הודה עם המנוצל, ניסה לפתור את בעיותיו. הקומוניזם הבטיח ליהדות מלחמת-חורמה באנטישמיות.

ראה בה בטוי קיצוני של הלאומנות, העומדת בסתירה מוחלטת לרעיונותיו. במשך השנים נטשו רבים אמונות אלה, היו אשר נטו לקבל את הרעיון כשלעצמו, לא הסכימו לדרך הגשמתו בברית-המועצות ובמדינות הגרורות. תהליך זה קרה בעולם כולו, ניתק מן המדינות הקומוניסטיות את יוגוסלביה ומג'ה המרשל טיטו, אשר אין להטיל ספק במהימנותו הקומוניסטית העקרונית.

אולם חלקו הגדול של העולם, ובתוכו העולם הסוציאליסטי, לא היה נכון עוד להכיר בקומוניזם כפתרון בעיות החברה.

● **דרישת היסוד של ההלכה הקומוניסטית, מיסודם של קארל מארכס ופרידריך אנגלס, היתה: חלוקה שווה של הרכוש, ביטול הרכוש הפרטי.**

מרכס ואנגלס ראו בהיסטוריה הכלכלית של העולם שלוש תקופות יסוד:

החברה הפרימיטיבית, שהתקיימה על אשר הצליחה להשיג בעשר אצבעות הדי, וכתוצאה ממלחמתה בבעלי החיים. משטר העבדות, בו פירנס חלק עצום של האוכלוסיה מיצוט זעיר.

הרכושנות שלאחר המהפכה התעשייתית, שהגבירה את הייצור פי כמה.

תולדות האדם הם תהליך טבעי של הגדלת ייצור המצרכים הדרושים למחייתו.

כל תקופה יצרה מעמדות מנצלים ומנוצלים, לא איפשרה חלוקה שווה של העושר האנושי. בימי הביניים: בעלי הקרקעות הפיאודליים; במשטר הרכושני: הבורגנים שחלו שו על אמצעי הייצור, בשום תקופה לא היתה המדינה אלא מכשיר בידי המעמד הנצלי לדכוי המנוצל.

במשטר הקפיטליסטי הגיע הייצור לכמות המספקת לצרכי האנושות, אולם התוצרת לא הגיעה לידי הפועל היצרן, שנאלץ לקיים רמת-מחיה נמוכה, לא יכול לרכוש את אשר ייצר כמו ידיו.

● **תורתם של מארכס ואנגלס התיימרה לפתור בפני הפועלים המנוצלים את דרך-הימלך לשבירת משטר הניצול, להקמת משטר חדש, אשר בו כל ניצול יהיה בתי-אמשרי.**

הדרך: הפועלים המנוצלים ישלטו על אמצעי הייצור. דיקטטורה של מעמד הפועלים תשתלט במדינה משך שלב-ביניים, תחל את שרידי הניצול ותדאג לחלוקה צודקת של התוצרת.

מעמדות הביניים ימוגרו, תושבי כל מדינה יהפכו יצרנים ובעלי אמצעי-הייצור כאחד.

המדינה, שלא היתה אלא אמצעי דיכוי של המעמד הנצלי, תיעלם בהדרגה כליל, שוב לא יהיה צורך במשטרה ובבתי-סוהר.

המלחמה, שלא היתה אלא מאבק בין מעמדות נצליים על שווקים וחמרריגלם, תיעלם כליל.

הלאומנות, שלא היתה אלא אשליה בורגנית להונאת המונינים, תיעלם, יחד עם כל המחיצות בין גזע לגזע ועם לעם. במקומם תבוא אחתה הבינלאומית של מעמד הפועלים בעולם כולו, שאין לו אומה ומולדת.

● **בשניצחה המפלגה הכולשביקית ברוס-יה, הכניסה המציאות החדשה שינויים רבים במהלך המחשבה הקומוניסטית.**

ולאומיר איליץ' ג'ין וליאון טרוצקי לא ראו ברוסיה אלא קרש קפיצה בדרך למהפכה העולמית. העובדה כי המהפכה העולמית ניצחה לראשונה ברוסיה היתה כמעט מקריה בעיניהם. הם הרגישו את עצמם כקומוניסטים ביני-לאומיים, לא כרוסים לאומיים.

חולל משהתמהמהה המהפכה העולמית, השתלש בברית-המועצות יוסף טסאלין, ששם את הדגש על עצם קיומה של המדינה החדשה. הוא ראה בה לא רק מורה-דרך למפלגות הקומוניסטיות בעולם כולו, אלא גם בעלת הגמוניה מכרעת בתנועה הבינלאומית.

רוסיה לא היתה עוד חלק מן המהפכה, אלא מנהיגתה. המהפכה שוב לא היתה רק מטרות המדיניות הסובייטית, אלא גם מכשיר בידה.

● **התקופה שלאחר מהפכת 1917 מכונה בפי ההלכה הקומוניסטית: תקופת-המעבר של**